

Lakoma

Szepsi 2019. november 9.
SZOMBAT
4. SZÁM

XXI. Egressy Béni Országos
Színhátszói Fesztivál

TV Macink szerepét ez alkalommal azok váltották fel, akik általában nézni szokták. A gyerekek előadása nemcsak az eredeti Csipkerózsika-történet új feldolgozása miatt volt különleges, hanem azért is, mert a szereplők – a megszokottól eltérően – nem egy, hanem két színjátzó csoport tagjaiból lettek kiválasztva, hogy egy teljesen új, közös produkciót tudjanak bemutatni a nagyközönségnek.

A szereplőkön látszott az odafigyelés, teljes természetességgel mozogtak a színpadon. Bátor királyfink még a zsúritól sem volt rest vizet kérni, hiszen nagyon elfáradt a hosszú út során. Bár a „kettőhús” nem volt hatásos, a királyfi csókja mindig beválik.

Nagy Andi

Kés, kés, kés...

A füleki Zsákszínház előadása számomra nagyon elgondolkodtató volt. A mérleg egyik serpenyőjében az aprólékosan kidolgozott, pontos és hiteles színészi játék, a másik serpenyőben pedig egy pszichopata világ kegyetlensége, végtelensége, félelme. A mérleg nyelve ingadozott: élvezet és feszélyezettség, élmény és félelem között. Nem tudom, mi készítette a csapatot az abszurdok abszurdja, Ionesco A különóra című darabjának megjelenítésére. Tudtam, ismertem a történetet, tudtam, mi lesz a végkifejlet, és mégis olyan erővel és olyan kisugárzással találtam szemben magam, amelynek negatív hatása még hosszú ideig kísértett. Szereplehetőségnek nagyszerű a három figura, már ha a színész lelkiileg elbírija, de a darab üzenete rettenetes volt létrejött pillanatában is, ma is. Talán túl sok is ez egy amatőr fesztiválra. Ezzel nem a játékos vagy a rendezés precizitását és elhíhetőségét akarom kisebbíteni, csupán úgy éreztem, közönségként és amatőr színjátszóként, hogy sem én, sem a nézőtérre ülő társaim nem tudtak mit kezdeni ezzel az üze-

nettel. A döbbenettel, amit a darab brutalitása kiváltott, a szadista erotikával, a kísérteties gyilkossal és tettestársával, és az áldozattal, aki a maga nemében éppoly taszító és kellemetlen érzetet keltő volt, mint a másik két szereplő.

Nem egy egyszerű gyilkoságról volt itt szó, még csak nem is pusztán kéjgyilkoságról, hanem egy őrült világ őrült sorozatgyilkosának szexuális kielégüléshez vezető lélekútjáról, ahol az erőfölény, a növekvő hatalom tette bestiálissá az elkövetőt és cinkosát. Volt egy pont, amikor számomra a darab átbillent, elfelejtettem, hogy színházat látok, csak a kiszolgáltatottság izzadságát éreztem, és furcsa mód nemcsak a diáklány volt kiszolgáltatott, hanem az őt meggyilkoló tanár is. Önmagának, a világnak, a házvezetőnőnek, a diáklány tudatlanságának és az egész közeg zeneileg is felfokozott baljósságának kiszolgáltatottja.

Ezt a nagyon erős és egyáltalán nem pozitív élményt még sokáig nem fogom elfelejteni.

Kozsár Zsuzsanna

Így látták a nézők...

Alapvetően, mivel egy kamaradarabról van szó, nagy elvárásaim voltak. Már az előadás elején gondoltam, hogy mivé fog kiéleződni a cselekmény. Viszont arra mégsem számítottam, ami a végén lezajlott. Nagyon örülök a szerepválasztásnak és -osztásnak is, mivel úgy gondolom, hogy az alakítás egyszerűen zseniális volt. Sokkolt. Eddig szerintem ez a kedvenc darabom, amit a fesztiválon láttam.

Ricsi

Megrázó volt. Nem tudom. Ki kell nyitnom az ablakot.

Egy hölgy

Szerintem a darab sajátos stílust képvisel. Az elején inkább jellemző volt rá a monotonitás, vontatottság, úgyhogy az elejét kicsit unalmasnak is találtam. A végén viszont tényleg beindult a show, és nagyon tetszett a Tanár Úr színészi alakítása.

Jufej

Olajos (A) Lajos

Egy új személyazonosságot felvenni készülő rossziú és egy halott szomszéd.

Főhősünk számára mi sem egyszerűbb, mint egy személyazonosság-csere, hiszen akit halottnak hisznek, azt nem fogják keresni. Ezt a tökéletes tervet csak egy újdonsült szerető, az elhunyt felesége, egy politikus asszony, a rendőrség és a maffia nehezíti meg.

A túlpörgetett történet-szálban egyre nehezebb eldönteni ki is a valódi bűnöző és ki az áldozat. A darab díszlete jól kigondolt volt, bár kicsit kidolgozatlan maradt. A nézőket könnyen összezavarhatták a szereplők gyakran következmények nélkül maradt monológjai, az ajtók olykor kulccsal, máskor viszont csak egy lökással történő kinyitásai, vagy a tikkelő szemű politikus asszony, aki a darab végére teljesen kigyógyult rossz szokásából.

A szomszéd helyiségben lévő tússzal, akinek a maffiózók épp levágták az egyik fülét, a helyszínen tartózkodó rendőrök mit sem törődtek. Akkor mi miért tennénk? A legnagyobb „bumm”-ot a darabban talán nem a végén hallható robbanásnak kellett volna kiváltania. A nem túl szerencsés darabválasztásban viszont sok ígéretes színészt láthattunk, akik próbálták beleélni magukat szerepükbe – több, olykor kevesebb sikerrel.

Nagy Andi

Határ a csillagos ég

Kicsit vontatottan indult, kicsit kevesebb nánai humorral és több zökkenővel a Játék a csillagokkal. És aztán jött a központi (ágy)jele-
net, egy Rómeó-Júlia sztori, amilyen még nem volt. Nem azért nem
volt még ilyen az általam ismert, rossz végű szerelmi históriák sorá-
ban, mert másféle halál, egyfajta megdicsőülés érte a szerelmes-
párt. Nem azért, mert a férfi szerepe mellett a női szerep is férfinak

jutott. Hanem a poénok miatt, amiben a nánai ízek megint erőtelje-
sen a felszínre törtek.

A poénokon itt nem elsősorban szövegpoénokra gondolok. Még
csak nem is arra a burleszkszerű megjelenítésre, amellyel ez a cso-
port a régebbi találkozásainkkor elkápráztatott. És nem is a váratlan
szituációkból adódó humorra. Hanem gesztusokra, arckifejezése-
kre, amelyekre nem is találok megfelelő szavakat. A nonverbális esz-
közöknek olyan gazdag eszköztárát vonultatta ma fel Piski Erik és
Góra Róbert, amilyenre eddigi fesztiválos élményeim során még

nem akadt példa. Mindketten kiváló színjátszók, sok jó alakításukat láttam már, de most túltettek minden eddigin. A határ a csillagos ég – ők ketten ezt az eget elérték. Minden értelemben.

Maga az alaphelyzet, melyből a konfliktus adódott, inkább tragikus volt. A lány, akinek le kellett volna szűrnia vőlegényét, beleszeretett, és nem tudta végrehajtani a kegyetlen apai parancsot. A fiú, aki sztoikus nyugalommal birkózott meg ezzel a helyzettel, azon aggódott, hogy testi erejével kárt tehet a lányban. A kívánt egyesülés ezért lelki és testi akadályokba egyaránt ütközött, és a szerelmespár egy másik dimenzióba lépett át, hogy megoldja ezt a helyzetet. Lehetett volna líraian szomorú a jelenet. Ellenállhatatlanul nevetséges lett – de úgy lett az, hogy azért mindvégig szimpátiát érezhetünk a párocska iránt, szurkolhattunk nekik, hogy mégis jó végük legyen, mert annyira szeretni valóan esendőek is voltak. A szűzlány szemérme, mely eszeveszett vágyakozásba torkollt, a tapasztalatlan fiú hevessége, melyet saját önbizalomhiánya csillapított. Valahol belül tán kiskamasz énünkre ismerhettünk bennük. Ezért aztán neveltünk, kicsit szégyenkezve, de minden gúny és kárörvendés nélkül, valahol legmélyen teljesen azonosulva ezzel a két szereplővel.

Kozsár Zsuzsanna

Jó előadás volt. Minden szereplő jól teljesített. Nagyszerűek voltak a jelenetek. Talán tempóban volt lassú, lehetett volna feszesebb az egész, azzal dinamikusabb lett volna az előadás is, és a humora is jobban ült volna. A lányokat játszó színészek nagyon jó munkát végeztek.

Attila

Ismerek egy tagot a színjátszó csoportból. Jól megoldották. Jó volt, jól játszottak. Épp mondtam a feleségemnek, hogy jobb, hogy fiúk játszották a női szerepeket. Jobban kihozták, viccesebb volt.

Károly

Nagyon tetszett az előadás, évről évre visszajárunk megnézni az egyes csoportok előadását. Ez évben is szívesen néztük a nánaiak produkcióját. Tudjuk, hogy minden éven sikeresek, szép helyezéseket érnek el.

Jakab Erika

„A fark halott, de a fej él”

A Balázs Éva és Kajkó Henriett rendezőpárost és csoportjukat, a Vár-lakot már jól ismerjük ez elmúlt évről. Tavaly egy meséhez nyúltak, amiben bemutatták nekünk Rátót község híres esetét a csikótojással. Lehengerlő volt. Az idén egy S. Szabó István-darabba vágták a fejszéjüket, ami a végére egy kissé kicsorbult, de nem annyira, hogy ne lehessen helyrehozni.

Péntek este tekinthette meg a nagyközönség a „Keresztanya” című darabot. A történet kezdetén megtudjuk, hogy a nagy Don kanyargós életét befejezte, és a helyébe a felesége lép, aki be szeretné fejezni a nagy művet, amit a férje elkezdett.

Nagyon sok szépen kidolgozott, bár néha belassuló, sablonossá váló jelenetet láthattunk. Ebben a darabban tényleg minden van a volt kommunista vezetőkön át, tökkelütött maffiózókon keresztül, parlamenti képviselő és prostituáltak is. Említésre méltó Elvira aszszony és a két kéjhölgy, akik adottságaikat nem szégyellve, erős kisugárzásukkal a hátukra vették a darabot. Valamint, hadd említsem meg a személyes kedvencemet, Lajuskát, aki az előadás ütődött színfoltja.

A hibák ellenére, egy nagyon komplex előadást láthattunk. Valahonnan eljutottuk valahova, miközben a szereplők csillogó szemmel játszottak a színpadon, és élvezték azt, amit csinálnak.

Görög László

Bodrogközi Színjátszók

Hölgy: Nem vagyok szakértő, de minden szereplő nagyon jól játszotta a szerepét, izgultam, mert a darabban lévők annyira élethűen adták elő. A robbanás a végére nem kellett volna, megijedtem.

A hölgy párja: Majdnem leesett a székről. Én meg nem szeretem ezt a tematikát.

Nekem nagyon tetszett ez a darab, szerintem nagyon jól ki volt dolgozva, nagyon tetszett a karakterek precíz kidolgozása. Mindenki jól játszotta a szerepét. Kicsit negatívum számomra, hogy az eleje élvezhető volt, de aztán leült az egész darab, kicsit hosszúra sikeredett. Lehetett volna rövidebb, viszont összességében nagyon tetszett, élvezhető volt.

Kristóf

Nánai Színjátszó Csoport

Jó színpadi jelenet volt. Minden szereplő jól teljesített. Nagyszerűek voltak a jelenetek. Talán tempóban volt lassú, lehetett volna feszebb az egész, azzal dinamikusabb lett volna az előadás is, és a humora is jobban ült volna. A lányokat játszó színészek nagyon jó munkát végeztek.

Attila

Ismerek egy tagot a színjátszó csoportból. Jól megoldották. Jó volt, jól játszottak. Épp mondtam a feleségemnek, hogy jobb hogy fiúk játszották a női szerepeket. Jobban kihozták, viccesebb volt.

Károly

Nagyon tetszett az előadás, évről évre visszajárunk megnézni az egyes csoportok előadását. Ez évben is szívesen néztük a nánaiak produkcióját. Tudjuk, hogy minden éven sikeresek, szép helyezéseket érnek el.

Jakab Erika

Jó volt, élvezték nagyon. A poénok is jók voltak, szerintem játszani is tudnak.

Névtelen

Nekem igazából nagyon tetszett, nagyon humoros volt, őszintén megnevettetett, csak kicsit hosszú volt.

Emma

Harmadszor látom ezt a darabot, és nagyon tetszik, főleg úgy, hogy az ismerőseim játszanak benne. Csodálatos alakítások vannak benne és a poénok hihetetlen jók.

Veronika

Nagyon örülök, hogy Tornán is alakult színjátszó csoport, és nagyon erősen szurkolok nekik, hogy tartsanak ki, és csinálják tovább.

Bartók Katalin

A Lakoma fesztiválújság idei szerkesztői és fotója:
*Balról jobbra: Horňák Lili, Nagy Andi, Gecse Attila,
Kozsár Zsuzsanna, Görög László, Gaboda László*

Lakoma – 19. évfolyam, 4. szám
Szepsi, 2019. november 9. szombat
www.egressyfeszt.gportal.hu

Főszerkesztő: Kozsár Zsuzsanna
Szerkesztők: Horňák Lili, Görög László, Nagy Andi
Tördelő: Gaboda László
Fotók: Gecse Attila